

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Parentum ob liberos justæ in vtroq[ue] sæculo pœne.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

rem suam & filiorum videtur negligere? Quando, & quo modo pater hac neglexerit, nisi quando filio libertatem donavit, quando eum corrigere neglexit, quando virga pepercit, quando ei semper serenam faciem demonstravit? Cupitis audire nunc, quo modo pater & filius ambo in foueam cadunt? Licet enim sciatis, tamen, quia est necesse, ut vos, quàm diu viuitis, timeatis, ideò qua hodie facta sunt, iterum dicere non erubesco. Ecce enim Cyrillus vester filium habebat, ut scitis, quem corrigere negligebat, & luxuriosè viuendo consumpsit partem bonorum suorum. Sed ecce hodie ebrietatem perpeffus, matrem pregnantem oppressit; sororem violare voluit, patrem occidit, & duas sorores ad mortem violauit. Talisne filius vita dignus fuit? Magnis sanè, immo maximis hic incommodis & damnis affecit patrem, afflixit matrem, conturbauit matrimonium. Sed pater prima caussa fuit. Quod ipse sibi intriuit, id exèdit. Ferat poenam, qui admisit culpam.

Mirum autem non est, à filijs, ad parentes ignauos, cruces eiuscemodi venire, cum non pauci, ob filios negligenter educatos, & in hac vita, ad tempus; & in altera, æternùm puniantur. Testis est D. Hieronymus, Prætextatam nobilem & locupletem Romanam feminam, ab Hymetio marito suo Virginis Eustochij cognato, persuasam, ut eandem virginem, post mundi contemptum, Deo consecratam, profanis vanisque vestibus indueret, capillosque eius in turritos cincinnos superbè crisparet. Quo ornatu cogitabat innocentem animulam irretire, ei que virginitatis, & vitæ religiosioris nauicam iniicere. Utinam hanc historiam multæ matres legerent, vel audirent, quæ totæ sunt, in comendis, pingendis, & Dearum ritu vestiendis suis puellis, ut eas à castiore vita auocent ad vanitatem. Considerent, quid vnguentorum odor, coma calamistrata, & inusta calida acu notæ, margaritarumque ornatus mereant. Vix abiit ille dies, quo Prætextata Eustochium ita, uti dixeram, expoliuit, cum proxima nocte, dormienti adfuit seuum iatruens Angelus, & vehementi eam oratione, in hunc modum, compellans. Tantane tu audaciæ, tantæ temeritatis exististi, ut mariti tui mandatum pluris faceres, quàm præceptum Christi? Tunè caput Virginis Christo sponsæ sacrilegis ausa es manibus

XIII.

S. Hieronymus
ep. ad Læ-
tam.

T t t

nibus

nibus attingere? Ecce iam nunc illæ ipsæ tuæ sacrilegæ manus tibi exarescent, ut è cruciatu discas, quantum facinus perpetraris. Neque hoc sceleri tuo supplicium sufficit. Insuper, quinque abhinc mensibus transactis, in infernum mittearis. Quæ omnia, uti prædicta sunt, sic evenere, prodiditque repentinus interitus, seram illius poenitentiam fuisse. Non erat Prætextatæ filia Eustochium, sed instar filiæ tamen habita, quare & Prætextata instar malæ matris est punita; ut Deum timere, discant parentes, qui liberos suos Dei timorem non docent.

XIV.

Quamquam, si vel nihil peccent parentes, tamen nullo iudicio subinde finit eorum liberos, vel morbis absumi, vel venenis occidi, vel casibus ac ruinis opprimi Deus, frænumque relaxat cacodæmoni, aut eius ministris veneficis, ut proles in innocentia moriatur, juxta illud: *Placens Deo factus est dilectus, & vivens inter peccatores translatus est. raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius*: vel si non alia sit causa, sæpe charissima proles subducitur, ut opes aliò transeant, sicut Latino regi contigit:

Sap. 4. 10.

. . .

Virgil. lib. 7.
Æneid.*Filius huic fato diuinum prolesq; virilis**Nulla fuit, primaq; oriens erepta iuuenta est.*

Gen. 22. 2.

Sæpe tollitur in parentum probationem. Sicut enim Abrahamum ipse probavit, quando eum iussit filium suum immolare; ita & in virtutis ac patientiæ demonstrationem, permisit, ut ad Iobum intraret, qui diceret: *Filijs tuis, & filiabus vescentibus, & bibentibus vinum, in domo fratris sui primogeniti, repente ventus vehementer irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, qua corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt, & effugi ego solus, ut nunciarem tibi.* Quid fecit, hoc nuncio accepto, Iob? an matrimonium, aut ipsum Deum accusavit? nequaquam. Sed tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, non indignatione, sed doloris ostensione, & tonso capite corruens in terram adorans, & dixit: *Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum.* In omnibus his, non peccavit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est. Sic oportet facere parentes, qui filios amiserunt: non sicut

Iob. 1. 18.

. . .

. . .

quzdam